

ΚΟΣΜΙΑ ΚΑΙ... ΜΗ

Γράφει και επιμελείται ο Γιώργος Χατζηβασίλης

ΑΛΛΗΛΟΣΕΒΑΣΜΟΣ ΚΑΙ ΠΟΛΥΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ

Να κλείσουμε το χάσμα σε όλους τους τομείς τής κοινωνίας μας

Πριν μερικά χρόνια άρχισε η εφαρμογή ενός προγράμματος (Closing the Gap) για να κλείσει το χάσμα ανάμεσα στους Αυτόχθονες και τους υπόλοιπους αυτοραλούς πολίτες, που βρίσκεται στην επικαιρότητα αυτές τις μέρες, επειδή μάλλον δεν ανταποκρίθηκε στις υψηλές προσδοκίες που δημιούργησε. Υπήρχαν μερικές επιτυχίες όπως η δραστική μείωση στη βρεφική θνητιμότητα, αλλά δεν σημειώθηκε καμία σχεδόν πρόοδος σε άλλους σημαντικούς τομείς, όπως το βιοτικό επίπεδο, την στέγαση, την παιδεία κλπ.

Οι Αυτόχθονες υπέφεραν πολλά μαρτύρια και γενοκτονία στην Τασμανία από τους Αγγλους εισβολείς και μέχρι πριν μερικές δεκαετίες δεν είχαν πολιτικά δικαιώματα, αλλά η περιθωριοποίησή τους συνεχίζεται μέχρι σήμερα. Ομως, δεν φταιέι για όλα το κράτος που τα τελευταία 20 χρόνια, τουλάχιστον, δείχνει μεγάλο ενδιαφέρον για τη βελτίωση των συνθηκών ζωής για τους Αυτόχθονες

και έχουν δαπανηθεί δισεκατομμύρια δολάρια, χωρίς όμως να επιτευχθούν οι στόχοι.

Παρόλα αυτά, οι αυτόχθονες ζουν δέκα χρόνια λιγότερο από τους υπόλοιπους, το ποσοστό ανεργίας τους είναι 47%, οι πιθανότητες να φυλακιστεί ένας Αυτόχθων είναι 15 φορές περισσότερες και στο βόρειο Κουίνσλαντ το ποσοστό των άστεγων Αυτοχθόνων είναι 30%.

Ευθύνη μεγάλη έχουν για την αποτυχία των προγραμμάτων αποκατάστασης των Αυτοχθόνων έχουν και οι πηγέτες τους, που διαμαρτύρονται συνεχώς για τα κακώς κείμενα, αλλά δεν φροντίζουν να διορθώσουν τα τού οίκου τους, ενώ οι ίδιοι καλά ζουν.

Δεν είμαι πα σίγουρος πως μόνο τα χρήματα θα λύσουν αυτά τα μεγάλα κοινωνικά προβλήματα και θα κλείσει το χάσμα ανάμεσα στους Αυτόχθονες και τους υπόλοιπους Αυστραλούς, αφού μέχρι τώρα απέτυχαν τα φιλόδοξα κυβερνητικά προγράμματα.

Αποψή μου είναι ότι θα πρέπει ν' αρ-

χίσει μια εκστρατεία ενσωμάτωσης των Αυτοχθόνων στην αυτοραλιανή κοινωνία, όπως γίνεται με τους μετανάστες.

Δεν παραβλέπω το γεγονός ότι θα πρέπει να τους αναγνωρίζουμε και να τους τιμούμε σαν πρώτους κατοίκους τής χώρας μας χιλιάδες χρόνια πριν την εισβολή των λευκών. Ομως, είναι παράλογο να τους συγκεντρώνουμε σε απομακρυσμένες περιοχές τής ακανούς πεπίρου μας και να ζουν τον παραδοσιακό τρόπο ζωής τους από γενιά σε γενιά μέσα σε χαμόσπιτα με μοναδικές ασχολίες το κυνήγι και το ψάρεμα για το καθημερινό τους.

Οι πηγέτες των Αυτοχθόνων θα πρέπει να είναι ειλικρινείς με τους συμπατριώτες τους και με το κράτος, αναγνωρίζοντας τα τεράστια προβλήματα στην κοινωνία τους με την οικογενειακή βία, την κακοποίηση ανηλίκων, τον αλκοολισμό, το τζόγο και τη χρήση ναρκωτικών. Αυτά τα προβλήματα είναι απαράδεκτα για όλους τους υπόλοιπους πολίτες και θα πρέπει να είναι απαράδεκτα για τους Αυτόχθο-

νες, αλλά τί κάνουν οι πηγέτες τους; Αυτοί θα έπρεπε πρώτοι να καταδικάσουν τους συμπατριώτες τους που αρνούνται να προσαρμοστούν στα προγράμματα για να βελτιωθεί το βιοτικό τους επίπεδο, θα έπρεπε να έχουν ήδη αρχίσει εκστρατεία εναντίον τής οικογενειακής βίας, τού αλκοολισμού κλπ., γιατί είναι διαφορετικό να γίνεται αυτά προσπάθεια από τους ίδιους και όχι από τους λευκούς «κατακτητές».

Βέβαια, η ενσωμάτωση των Αυτοχθόνων στην ευρύτερη κοινωνία θα πρέπει να γίνει σταδιακά από αυτούς που έχουν προετοιμαστεί ψυχολογικά και κατέχουν τα απαιτούμενα προσόντα για τη ριζική αλλαγή στο περιβάλλον τους και για ν' απαλειφθούν οι τελευταίες προκαταλήψεις εναντίον των Αυτοχθόνων. Μόνο με την ενσωμάτωση και όχι την αφομίωση, οι Αυτόχθονες θα μπορέσουν ν' αποκτήσουν πραγματικά την αξιοπρέπεια και τον ρόλο που τους ανήκει σε μια σύγχρονη κοινωνία χωρίς ν' απορίψουν τον αρχαίο πολιτισμό τους.

Πένθη

Μια εκλεκτή συνάδελφος με μεγάλη πολύχρονη προσφορά στον παροικιακό Τύπο, η Μαρία Πολίτη, θρηνεί με τα παιδιά της Δημήτριο, Νίκο και Κατερίνα τον θάνατο του συζύγου και πατέρα, Λάκη Πολίτη, το περασμένο Σάββατο. Σε τέτοιες στιγμές πάντα δυσκολεύομαι να βρω τα κατάλληλα λόγια παρογοριάς, όμως η σκέψη μου και όλων των συναδέλφων μου εδώ στον «Κόσμο» είναι κοντά στην Μαρία και τα παιδιά της. Τον Λάκη γνώρισα πριν μερικές δεκαετίες και είχαμε πολλές συζητήσεις διανθισμένες με το πηγαίο χιούμορ του, αλλά τον εκτίμησα και σαν καλό σύζυγο και τρυφερό πατέρα που ασφαλώς θα στερηθούν με μεγάλο πόνο η Μαρία, ο Δημήτρης, ο Νίκος και η Κατερίνα.

Κουράγιο Μαρία και ας είναι ελαφρύ το χώμα που θα σκεπάσει τον Λάκη σου.

Χύμα το δηλητήριο

Η ΑΧΕΠΑ είναι μια από τις λίγες και δαχτυλοδεικτούμενες παροικιακές οργανώσεις μας, που ανανεώνεται με συγκεκριμένο όραμα για το μέλλον, παράγει μεγάλο κοινωνικό και πνευματικό έργο και επικοινωνεί με τα μέλη της σχεδόν καθημερινά με εκατοντάδες εκδηλώσεις κάθε χρόνο στο φιλόξενο σίκημα της, που είναι μια ελληνική κυψέλη δράσης στο Ροκντέπλ.

Την περασμένη Κυριακή, η ΑΧΕΠΑ τίμησε τους αυτοραλούς στρατιώτες που πολέμησαν εναντίον των ναζί στην Ελλάδα στο πρόσωπο του Κ. Αλφ. Κάρπεντερ, τελευταίου επιζώντος αυτοραλού από τις 70.000 που έδωσαν μάχες και 675 θυσιάστηκαν στην Μάχη της Κρήτης, με μια όμορφη εκδήλωση στην αίθουσα της Ενορίας Αγίων Αποστόλων στο Νιουκάστλ, όπως διαβάσατε την Τετάρτη στην εφημερίδα μας.

Ενώ, όμως, εμείς εδώ στον «Κόσμο» καταγράφουμε με κάθε λεπτομέρεια και χωρίς αποκλεισμούς την ιστορία

τής παροικίας, οι αδιόρθωτοι και αμετανόπτοι αντίπαλοί μας, που έχουν αυτοεξοριστεί από την ελληνική κοινωνία και περιφρονούν συστηματικά το έργο της, συνεχίζουν τη διαλυτική τακτική τους.

Γι' αυτό, αντί να συγχαρούν ακόμη μια σπουδαία πρωτοβουλία τής ΑΧΕΠΑ την περασμένη Κυριακή, βρήκαν την ευκαιρία να χύσουν το δηλητήριό τους εναντίον της με σαχλό χιούμορ και προσβλητικούς χαρακτηρισμούς. Αιτία, ένας ξένος οδηγός λεωφορείου που μετέφερε συμπάροικους από το Σίδνεϊ στο Newcastle, μπέρδεψε τις δύο τοπικές ελληνικές εκκλησίες και πήρε λάθος δρόμο. Υπήρξε κάποια καθυστέρηση, αλλά δεν ήταν πρωτοφανές το λάθος, ούτε το τέλος του κόσμου, αφού η εκδήλωση εξελίχθηκε με μεγάλη επιτυχία και οι εκδρομείς απόλαυσαν την πατροπαράδοτη φιλοξενία στους «Αγίους Άποστολους» από τους συμπατριώτες μας στο Newcastle.

Μαγκιά, φύλοι μου, δεν είναι να παραλάβεις μια ιστορική εφημερίδα και να τη καταντήσεις φυλλάδα, αλλά να παραλάβεις μια φυλλάδα και να τη κάνεις ιστορική εφημερίδα...

Το προσφυγικό και η Ελλάδα

Επόμενο ήταν να δημιουργηθούν μεγάλα κοινωνικά προβλήματα στην Ευρώπη από τις εκατοντάδες χιλιάδες πρόσφυγες που ζητούν άσυλο διακινδυνεύοντας τη ζωή τους και τής οικογένειάς τους. Δεν πιστεύω ότι είναι ρατσιστικές όλες οι διαμαρτυρίες γι' αυτόν τον ανθρώπινο κατακλυσμό, αλλά μάλλον η αδυναμία των Ευρωπαίων να τον αντιμετωπίσουν επειδή ήταν απροετόμαστοι και επειδή υπάρχει έλλειμμα ανθρωπιάς από τις ακροδεξιές κυβερνήσεις. Χωρίς να το θέλει και -προπαντός- χωρίς να φταιέι η Ελλάδα, βρέθηκε στην πρώτη γραμμή τού αγώνα για τη διάσωση, τη φιλοξενία, καταγραφή και πρώθηση εκατοντάδων χιλιάδων προσφύγων και αυτόπτης μάρτυρας των τραγωδιών στα νερά του Αιγαίου ΜΑΣ.

Αυτό το Αιγαίο, που είναι άρρηκτα συνδεδεμένο με την ιστορία μας από την αρχαιότητα επιθυμούν να επιτάξουν οι Ευρωπαίοι υπονομεύοντας την εθνική κυριαρχία μας, χρησιμοποιώντας εκβιαστικά τα οικονομικά προβλήματα τής Ελλάδας.

Διαβάζω πως οι Βρυξέλλες θα πέσουν την Αθήνα να βελτιώσει τις συνθήκες διαβίωσης για τους αιτούντες άσυλο, με την προσδοκία ότι θα διευκολυνθούν έτσι άλλες χώρες-μέλη της Ε.Ε. να στείλουν μετανάστες στην Ελλάδα(!) Σύμφωνα με τους Financial Times, η Κομισιόν θα παρουσιάσει μια λίστα συγκεκριμένων Βημάτων που περιμένει να υλοποιήσει η Αθήνα προκειμένου οι εγκαταστάσεις φιλοξενίας μεταναστών και προσφύγων να ανταποκρίνονται στα διεθνή πρότυπα, συμπεριλαμβανομένου και ειδικού σώματος που θα εξετάζει τα αιτήματα ασύλου. Εχουν αποθραυσθεί οι Ευρωπαίοι με τις απαιτήσεις τους από τους έλληνες φορολογούμενους που δεν έχουν πού την κεφαλήν κλίναι να φιλοξενήσουν δεκάδες χιλιάδες πρόσφυγες σύμφωνα με τα διεθνή πρότυπα(!), να επωμιστο